

اشاره:

عملکرد دولت در شرایط فعلی را قابل قبول نمی‌داند و معتقد است تمام دولت‌های مرفعی دنیا در شرایط رکود هزینه‌های مختلف از جمله مالیات را کاهش می‌دهند و سعی می‌کنند فشار وارده بر بخش تولید و صنعت را به حداقل برسانند اما در کشور ما این گونه نیست و دولت هر سال درآمدهای مالیاتی خود را علی‌رغم کاهش درآمد تولیدکنندگان، افزایش می‌دهد! مهندس فرهی، چشم‌انداز سال ۹۷ را چندان روشن نمی‌داند و معتقد است «طی ۲۰ سالی که از فعالیت در صنعت نساجی سپری می‌شود؛ هیچ‌گاه سالی را به سختی سال ۹۶ مشاهده نکردم و هیچ سالی را به دشواری سال ۹۷ پیش‌بینی نمی‌کنم.» مدیرعامل فرش فرهی اذعان می‌دارد «در حوزه فرش‌های کلاسیک ماشینی در دنیا حرف اول را می‌زنیم اما هیچ‌کس نمی‌تواند وضعیت و شرایط تولید طی یک ماه آینده را پیش‌بینی کند در حالی که یک تولیدکننده حداقل باید بتواند برنامه یک سال آینده خود تدوین نماید. آیا رئیس بانک مرکزی می‌تواند برنامه مالی دولت را (حداقل با ۱۰ درصد انحراف) با اطمینان و صراحت اعلام کند؟» متن کامل این مصاحبه از نظرتان می‌گذرد:

گفت‌وگو با مهندس علی فرهی - مدیرعامل شرکت فرش فرهی

۴ سال ۹۶ برای صنعتگران نساجی چگونه گذشت؟

سال خوبی برای صنعتگران کشور نبود! و در ماه‌های پایانی سال با توجه به افزایش نرخ ارز، کوچک‌تر شدن سفره مردم و کاهش قدرت خرید آنان، اغلب تولیدکنندگان کشور شرایط بسیار دشواری را تجربه کردند. در صنعت فرش ماشینی هم با توجه به این که یک کالای ضروری محسوب نمی‌شود، مردم بودجه و درآمد خود را صرف تهیه کالاهای ضروری‌تر می‌نمایند به همین دلیل با کاهش چشمگیر فروش فرش ماشینی مواجهیم؛ اگرچه افزایش نرخ دلار در طولانی مدت به نفع صنعتگران است اما در وضعیت فعلی، فشارهای سنگینی به تولید وارد می‌کند و عملاً بازار را تحت تأثیر خود قرار می‌دهد.

به اعتقاد من، عملکرد دولت در شرایط فعلی قابل قبول نیست؛ تمام دولت‌های مرفعی دنیا در شرایط رکود هزینه‌های مختلف از جمله مالیات را کاهش می‌دهند و سعی می‌کنند فشار وارده بر بخش تولید و صنعت را به حداقل برسانند اما در کشور ما این گونه نیست و دولت هر سال درآمدهای مالیاتی خود را علی‌رغم کاهش

درآمد تولیدکنندگان، افزایش می‌دهد! افزایش مالیات در حکومتی که خود را مرفعی و منطبق با اخلاقیات و اسلام می‌داند، صحیح نیست. در شرایطی که ارزش افزوده باید از مصرف‌کننده نهایی دریافت شود هنوز صندوق‌های اخذ مالیات ارزش افزوده در فروشگاه‌ها نصب نشده و فقط تولیدکننده ملزم به پرداخت چنین مالیاتی می‌باشد.

از سوی دیگر در شرایطی که پیرامون قیمت‌گذاری کالاهای تولید داخل حساسیت‌های بسیاری وجود دارد و به عناوین مختلف در زمینه قیمت تمام شده کالاهای هزینه‌های جانبی، میزان سود کسب شده و ... مورد بازخواست قرار می‌گیریم هیچ نظارت و کنترلی به روی واردات کالاهای خارجی صورت نمی‌گیرد و هیچ‌گاه کارشناسان تعزیرات واردات فروشگاه‌های عرضه‌کننده کالای خارجی نمی‌شوند تا در جریان قیمت تمام شده، سود دریافتی و ... قرار گیرند! در مجموع تمام این مسائل موجب شده که سال ۹۶ سال خوبی برای تولید و صنعت کشور نباشد و پیش‌بینی می‌شود سال ۹۷ با بالاتر رفتن نرخ دلار، شرایط برای تولیدکنندگان به مراتب سخت‌تر شود. به یاد دارم هنگامی که آقای روحانی دولت

یازدهم را تحویل گرفت نرخ دلار ۳۷۰۰ تومان بود در حالی که این رقم امروز به ۴۷۰۰ تومان رسیده است. سوال اینجاست که آیا طی چهار سال اول دولت آقای روحانی تورم وجود نداشت؟! اگر قرار بود شاهد افزایش نرخ دلار باشیم نمی‌توانست این اتفاق در دولت نخست آقای روحانی رخ دهد؟! چرا در ۴ سال گذشته این اتفاق نیفتاد؟ زمانی که امکان افزایش تدریجی نرخ دلار وجود داشت و این امر برای رونق صادرات بسیار موثر بود، چرا شاهد بالا رفتن نرخ دلار نبودیم؟

طبق پیش‌بینی بسیاری از اقتصاددانان، نرخ واقعی دلار نزدیک به ۷ هزار تومان است که به آسانی از اختلاف تورم داخلی و تورم خارجی قابل محاسبه می‌باشد. دولت طی سال‌های اخیر بنا بر دلایلی، دلار را با قیمت دلخواه خود تنظیم کرده؛ به همین دلیل در کشور ما واردکنندگان در شرایط بسیار خوبی به سر می‌برند و صادرکنندگان و تولیدکنندگان با مسائل و مشکلات مختلف دست و پنجه نرم می‌کنند. امروزه اغلب برج‌سازان تهران در واقع همان واردکنندگان محصولات و کالاهای مختلف خارجی هستند که نمایندگی فروش محصولات یک یا چند شرکت خارجی در ایران را برعهده دارند و از

دولت ایران جهت حضور صنعتگران در نمایشگاه‌های اختصاصی جمهوری اسلامی ایران در کشورهای مختلف، یارانه می‌دهد در حالی که برگزاری این قبیل نمایشگاه‌ها هیچ گونه امتیازی به صنعتگران ایرانی نمی‌دهد. در واقع برای تقویت روابط سیاسی با یک کشور، نمایشگاه اختصاصی برپا می‌شود و در نمایشگاهی که فرش ماشینی در کنار تخم‌مرغ، عسل، دستمال کاغذی، خودرو و .. فروش رود، آیا تاجران فرش ماشینی آن کشور حاضر می‌شوند برای یک یا دو غرفه فرش ماشینی از این نمایشگاه‌ها بازدید به عمل آورند؟

محل درآمدهای کلان ناشی از واردات کالا، برج‌ساز شده‌اند! اما چه تعداد تولیدکننده می‌شناسید که در کنار فعالیت‌های تولیدی، مجتمع تجاری هم بسازد؟! قطعاً هوشمندی و زیرکی تولیدکنندگان کمتر از برج‌سازان نیست اما واقعیت این است که همیشه حمایت از واردات و واردکنندگان صورت گرفته است و مانند بسیاری از کشورهای عربی با اتکا به درآمدهای نفتی روزگار می‌گذرانیم؛ اما کشورهای عربی به دلیل شرایط هموارتر از جمله نداشتن تحریم‌ها، جنگ و ... به رشد و توسعه بیشتری نسبت به ما رسیده‌اند و درآمدهایشان به اندازه‌ای بالاست که در بورس‌های اروپایی و امریکایی سرمایه‌گذاری می‌نمایند. همچنین در بسیاری از موارد درآمدهای کشورهای عربی از محل سود سرمایه‌گذاری‌هایشان تأمین می‌شود نه فروش نفت. برای مثال درآمدهای نفتی کشوری مانند قطر، صرف مصارف جاری کشورش نمی‌شود.

مهم‌ترین تفاوت ما با کشورهای عربی، قرارگیری ایران در فهرست تحریم‌های بین‌المللی است، ایران کشوری پهناور می‌باشد و به همین دلیل مدیریت بر آن دشوارتر می‌باشد. ایران، هشت سال جنگ را پشت سر گذاشته ضمن این که از سوءمدیریت و سوء استفاده برخی مسئولین نیز رنج می‌برد. بخش عمده‌ای از مردم از شرایط راضی نیستند، مردمی که به زحمت کار می‌کنند تا درآمد کمی کسب کنند اما در همین شرایط اخبار اختلاس‌های هزاران میلیاردتومانی رami شنونده طبیعی است دچار بی‌اعتمادی و بی‌انگیزگی نسبت به آینده کشور خود شوند. اختلاس‌کنندگانی که همیشه با سر و وضع آراسته و مرتب در مصاحبه‌ها حاضر می‌شوند و گویی نه در زندان بلکه در هتل شش ستاره زندگی

می‌کنند! یک درصد جمعیت و ۹ درصد منابع دنیا متعلق به ایران است یعنی باید ۹ برابر میانگین یک زندگی استاندارد در کشورمان، رفاه و آسایش وجود داشته باشد اما به هیچ وجه این گونه نیست و حتی اقشار مرفه جامعه نیز آرامش خاطر ندارند. این موارد باعث دلسردی بسیاری از تولیدکنندگان و صنعتگران شده است، کارخانه‌های تولیدی در بهترین حالت فقط بقای خود را حفظ می‌کنند تا تعطیل نشوند. متأسفانه این روند در سال ۹۷ تداوم خواهد داشت و شاهد تعطیلی کارخانه‌های بیشتری خواهیم بود.

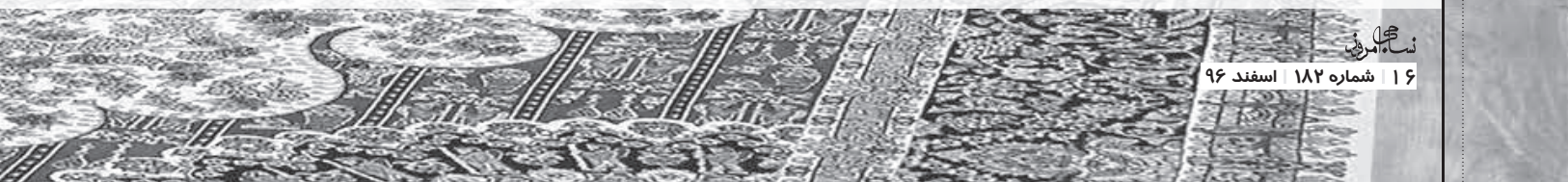
مطلب مهم دیگر این که در شرایط رکود فعلی، چرا کارگر و کارفرما باید ۳۰ درصد حق بیمه تأمین اجتماعی بپردازند؟ کدام کشور را سراغ دارید که کارفرما در شرایط نامساعد اقتصادی، موظف به پرداخت ۳۳ درصد حق بیمه شود؟ در حالی که خدمات خاصی هم از سازمان تأمین اجتماعی در اختیار بیمه شدگان قرار نمی‌گیرد. پس پرداخت حق بیمه‌های گزاف چه ثمری دارد؟ در نهایت هم اعلام می‌شود سازمان تأمین اجتماعی یک سازمان ورشکسته است و هیچ مسئولی هم پاسخگوی این شرایط نیست. در این وضعیت آشفته، بسیاری از مردم اندوخته‌های خود را به امید کسب سود بیشتر به موسسات مالی و اعتباری بدون پشتوانه سپردند و نتیجه آن را هم که مشاهده می‌کنید. از بین رفتن سرمایه‌های مردم و مراجعه مرتب شاکیان به دادگستری ... طبق شنیده‌ها ۱۵ میلیون پرونده در محاکم قضایی وجود دارد که رقم بسیار بالایی است و اگر در هر پرونده را حداقل ۲ نفر درگیر باشد به طور میانگین هر فرد فعال در جامعه دارای یک پرونده قضایی است!

دولت ایران جهت حضور صنعتگران در نمایشگاه‌های اختصاصی جمهوری اسلامی ایران در کشورهای مختلف، یارانه می‌دهد در حالی که برگزاری این قبیل نمایشگاه‌ها هیچ گونه امتیازی به صنعتگران ایرانی نمی‌دهد. در واقع برای تقویت روابط سیاسی با یک کشور، نمایشگاه اختصاصی برپا می‌شود و در نمایشگاهی که فرش ماشینی در کنار تخم‌مرغ، عسل، دستمال کاغذی، خودرو و .. فروش رود، آیا تاجران فرش ماشینی آن کشور حاضر می‌شوند برای یک یا دو غرفه فرش ماشینی از این نمایشگاه‌ها بازدید به عمل آورند؟ چرا فکر می‌کنیم تجار بین‌المللی بازدید از این قبیل نمایشگاه‌ها را به حضور در نمایشگاه‌های تخصصی که

کمترین رویداد در آن صنعت است را ترجیح می‌دهند؟! آیا تاجران خارجی وقت خود را برای بازدید از یک یا دو غرفه نمایشگاه‌های اختصاصی (که با بحران مدیریت و آشفتگی‌های فراوان در زمینه برگزاری) روبروست صرف می‌کنند؟ تمام این موارد باعث عدم رشد و توسعه صنایع ما می‌شود.

در کشوری مانند ترکیه ۵۰ درصد هزینه‌های نمایشگاهی مانند حضور در دموتکس را دولت به غرفه‌داران می‌پردازد و شرایط مناسبی را برای تولیدکنندگان خود فراهم می‌کند در ایران هنوز یک تولیدکننده در مورد ابتدایی‌ترین نیازهای خود با مشکل روبروست. برای مثال یک تولیدکننده نیازمند شبکه برق است اما اداره برق اعلام می‌کند شبکه توزیع برق، گنجایش کافی برای ارائه برق به واحد تولیدی شما را ندارد و باید تمام هزینه انتقال برق از پست برق تا کارخانه را خودتان هزینه کنید، در مرحله بعدی باید با شهرداری و پیمانکار اداره برق مذاکره شود و با صرف وقت و هزینه بسیار، ابتدایی‌ترین نیاز صنعت را که وظیفه اداره برق است را خودش مهیا نماید! این داستان در زمینه استفاده از گاز، خط تلفن و ... نیز مصداق دارد و بخش خصوصی باید از سرمایه خود مبلغی بپردازد تا نیازهای اولیه‌اش را برطرف کند، نهادهای دولتی هم اصولاً تعهدی نسبت به این مسائل ندارند و مسئولیتی را نمی‌پذیرند. پس مالیاتی که هر ماه می‌پردازیم کجا می‌رود و چرا صرف رونق واحدهای تولیدی نمی‌شود؟

جالب است بدانید در شهرک‌های صنعتی قاضی‌انتب ترکیه، یک نفر به عنوان نماینده شهرک صنعتی، تمام هماهنگی‌های مربوط به امور اداری تولیدکنندگان مانند گازرسانی، شبکه توزیع برق، اتصال خطوط تلفن، احداث سیستم فاضلاب و تصفیه‌خانه صنعتی و ... را با نهادها و سازمان‌های مرتبط دولتی انجام می‌دهد اما در ایران باید افراد مختلفی استخدام شوند تا دائماً با ادارات و نهادهای دولتی در حال چانه زنی برای کاستن از هزینه‌های خدمت‌رسانی به واحدهای تولیدی و کارخانه‌های صنعتی باشند! در حالی که وظیفه دولت است به تولیدکننده برق، گاز و .. بدهد؛ البته منظورم از دولت، دولت مشخصی نیست اگرچه همه می‌دانیم عملکرد دولت آقای روحانی به مراتب بهتر از دولت آقای احمدی‌نژاد است اما عملکرد دولت فعلی انتظار تولیدکنندگان را اجابت نمی‌کند.

دموتکس امسال نسبت به سال قبل بهتر بود البته بهتر بودن به معنای رضایت ما نیست. در دموتکس ۲۰۱۸ تغییر بسیار خوبی در جانمایی سالن‌های فرش ماشینی و دستباف صورت گرفته بود به این معنی که در دوره‌های گذشته فاصله بسیاری میان سالن‌های فرش ماشینی و فرش دستباف وجود داشت به همین دلیل بسیاری از تجار و بازرگانان فرش ماشینی یادستباف نمی‌توانستند از هر دو بخش بازدید به عمل آورند و این موضوع اشتباه بزرگی بود که مدیران دموتکس مرتکب می‌شدند اما این اشتباه را امسال با کنار هم قرار دادن سالن‌های فرش دستباف و ماشینی، اصلاح کردند؛ به این ترتیب بسیاری از تجار فرش دستباف، از غرفه‌های فرش ماشینی بازدید کردند و حتی منجر به عقد قراردادهای تجاری هم شد. نکته جالب توجه در دموتکس امسال، رونمایی از ماشین ۱۵۰۰ شانه وندویل بود.

از نظر بازدیدکنندگان باید عنوان کنم تعداد بازدیدکنندگانی که در غرفه فرش فرهی، پذیرای آنها بودیم نسبت به سال گذشته، افزایش چندانی پیدا نکرده بود ولی حضور بازدیدکنندگان موثر و هدفمند بسیار چشمگیرتر از دوره گذشته بود. افزایش نرخ دلار به رونق صادرات کمک کرد و همان‌طور که اشاره شد، افزایش نرخ دلار اگر طبق برنامه مشخص اجرا شود در طولانی مدت به نفع ماست نه این که در عرض دو ماه، با افزایش ناگهانی نرخ دلار روبرو شویم!

مطلب دیگر این که پس از تحقق برجام، نگرش‌های بین‌المللی نسبت به ایران بهتر شد اما مشکلات بانکی جهت صادرات و انتقال پول از خارج کشور به داخل همچنان به قوت خود باقی هستند. در چنین شرایطی برخی بانک‌ها اعلام می‌کنند دلار را در شعبات خارج از کشور، دریافت و در ایران به نرخ آزاد ارائه می‌دهند در حالی که این کار را انجام نمی‌دهند و نرخ به دلخواه خود (میان نرخ مبادله‌ای و نرخ آزاد) تعیین کرده‌اند به این ترتیب اگر امروز قیمت دلار ۴۷۰۰ تومان باشد و به شعبه این قبیل بانک‌ها در خارج کشور مراجعه نماییم و دلار بدهیم، دلار ۴۵۰۰ تومانی را در داخل کشور به ما اختصاص می‌دهند! این موضوع یکی از مشکلاتی است که گریبان‌گیر تولیدکنندگان و صادرکنندگان شده و عملاً نمی‌دانیم ارزش حاصل از صادرات را چگونه وارد کشور نماییم تا متهم به پولشویی و ... نشویم.

در دموتکس امسال، سالن‌هایی که برای نمایش فرش

در حال حاضر فرش ماشینی که در بازار فروخته می‌شود کمتر از قیمت تمام شده آن است! و برخلاف تصور عموم مردم و حتی فعالان صنعت نساجی، وضعیت تولیدکنندگان فرش ماشینی چندان مطلوب و مساعد نیست اگرچه تعداد قابل توجهی ماشین‌آلات مدرن و به روز فرش‌بافی وارد کشور شده است. معتقدم که نصب و راه‌اندازی ماشین‌آلات جدید، یک نقطه قوت است و بهترین و مجهزترین ماشین‌آلات فرش‌بافی دنیا را در اختیار داریم و نظر برخی دوستان که معتقدند باید جلوی واردات ماشین‌آلات جدید گرفته شود، کاملاً اشتباه است زیرا هیچ جریانی نمی‌تواند جلوی ورود تکنولوژی به کشور را بگیرد.

صنعت فرش ماشینی می‌تواند پتانسیل بسیار خوبی برای سرمایه‌گذاری و صادرات داشته باشد اما به دلایل مختلفی که برخی از آنها مورد اشاره قرار گرفت (تحریم، افزایش نرخ دلار و ...)، هنوز شرایط سرمایه‌گذاری مهیا نیست. در حوزه فرش‌های کلاسیک ماشینی در دنیا حرف اول را می‌زنیم اما هیچ‌کس نمی‌تواند وضعیت و شرایط تولید طی یک ماه آینده را پیش‌بینی کند در حالی که یک تولیدکننده حداقل باید بتواند برنامه یک‌سال آینده خود تدوین نماید. آیا رئیس بانک مرکزی می‌تواند برنامه مالی دولت را (حداقل با ۱۰ درصد انحراف) با اطمینان و صراحت اعلام کند؟ به یاد داریم که چند هفته پیش رئیس کل بانک مرکزی وعده ارزان شدن ارز را داد اما چند روز بعد شاهد افزایش نرخ ارز بودیم. به این ترتیب مردم عادت می‌کنند که برعکس گفته‌های مسئولین اتفاق می‌افتد پس برخلاف آن عمل می‌کنند! برای مثال وقتی رئیس بانک مرکزی می‌گوید دلار «ارزان» می‌شود، مردم این گونه می‌شنوند که دلار «گران» خواهد شد پس برای خرید ارز بیشتر به صرافی‌ها و مراکز خرید ارز، هجوم می‌برند! پس نه در شرایط خوبی به سر می‌بریم و نه می‌توانیم برای آینده برنامه‌ریزی کنیم. شاید به دلیل همین عدم اطمینان به آینده و بی‌ثباتی مسائل مالی و اقتصادی است که ایرانیان، جزو عصبانی‌ترین و در عین حال غمگین‌ترین مردم دنیا به شمار می‌آیند.

۴ فرش فرهی به عنوان یکی از غرفه‌گذاران دموتکس ۲۰۱۸ به شمار می‌آید. ارزیابی شما از دموتکس این دوره چیست؟

در کنار تمام این موارد، رئیس جمهور آمریکا به شدت با برجام مقابله می‌کند و اتحادیه اروپا را جهت لغو توافق هسته‌ای تحت فشار قرار می‌دهد. مبادلات اروپا با ایران حدود ۱۵ میلیارد دلار است در حالی که رقم مبادلات آمریکا و اروپا به ۸۵۰ میلیارد دلار می‌رسد و طبعاً اروپا ترجیح می‌دهد تعاملات مالی و تجاری خود را با آمریکا حفظ نماید.

تمام موارد مذکور ما را به این نتیجه می‌رساند که چشم‌انداز سال ۹۷، چندان روشن نیست. سیاست‌های خارجی علی‌رغم تلاش تیم دیپلماتیک دولت آقای روحانی و تحقق برجام، تحت تأثیرات مشکلاتی قرار گرفته که آمریکا ایجاد کرده و حتی آینده خوبی برای برجام نیز متصور نمی‌شود؛ کارشکنی‌های رئیس جمهور آمریکا، تأثیرات روانی منفی بر بازارهای بین‌المللی گذاشته و صادرات را دچار اختلال کرده است، همچنان با مشکلات نقل و انتقال پول مواجهیم و به تازگی شنیده‌ام کشور چین نیز برخی از حساب‌های بانکی ایرانیان را مسدود کرده است. در دنیای امروز نمی‌توان محصولی را فروخت و پول آن را از طریق صرافی‌ها حواله کرد زیرا هم خریدار خارجی مشمول قانون پول‌شویی در کشور خود می‌شوند و هم فروشنده ایرانی با مشکلات مالی روبرو می‌گردد.

اخیراً معاون اول رئیس جمهور از ممنوعیت خرید کالا بدون انتقال ارز ممنوع خبر داده است. در این شرایط پول ارز حاصل از صادرات را چه کنیم؟ با انجام این اقدام که تولیدکننده تشویق به خروج سرمایه‌های خود از کشور می‌شود! تولیدکننده‌ای که ارز حاصل از صادراتش را نمی‌تواند وارد کشور کند، چه باید کند؟ بسیاری از تولیدکنندگان در یک کشور ثالث، شرکت ثبت و از این طریق ارز حاصل از صادرات را کسب می‌کنند اما مشکل اینجاست که نمی‌توانند پول‌های جمع شده را وارد کشور کنند! اگر این پول به صرافی‌های داخل ایران حواله شود، کشور خارجی که شرکت در آن ثبت شده، از هویت و نحوه جمع‌آوری این مبالغ سوال می‌کند و چه بسا تولیدکننده متهم به پول‌شویی شود.

۴ وضعیت تولید و بازار فرش ماشینی چگونه است؟ این تصور وجود دارد که تولیدکنندگان فرش ماشینی در شرایط بسیار بهتری نسبت به سایر فعالان صنعت نساجی به سر می‌برند...

دستباف مدنظر قرار گرفته بود از نظر کیفیت ساخت و فضا بسیار بهتر از دوره‌های قبل بود. در زمینه فرش ماشینی، حضور شرکت‌های ترکیه بسیار بارز و چشمگیر تر از سایرین بود و بعد از ترکیه، ایران در جایگاه دوم قرار داشت. تولیدکنندگان بلژیکی به تدریج از صنعت فرش ماشینی حذف می‌شوند و به جز چند تولیدکننده کالای خاص و انگشت‌شمار، شرکت دیگری از بلژیک مشاهده نشد. چینی‌ها و هندی‌ها هم که در این صنعت (فرش ماشینی)، حضور چندان موثری ندارند و بیشتر بر بخش فرش دستباف و تافتینگ متمرکز شده‌اند. در مجموع باید عنوان کنم که دموتکس ۲۰۱۸ نسبت به دوره گذشته برای مجموعه ما و برخی از فعالان فرش ماشینی، بهتر بود.

۴ این اعتقاد وجود دارد که کفپوش‌های غیر منسوج مانند سنگ، سرامیک، لمینیت و ... به تدریج سهم بیشتری از بازار کفپوش‌ها به خود اختصاص می‌دهند و تا جایی پیش می‌روند که بازار فرش ماشینی را نیز تحت تأثیر خود قرار می‌دهند. دیدگاه شما در این زمینه چیست؟

بله این اتفاق در بازار کفپوش ایران رخ می‌دهد. با کم شدن متراتژ منازل، فرش به‌عنوان یک کالای زینتی مورد استفاده قرار می‌گیرد در حالی که قبلاً یک کالای زیرانداز و حتی سرمایه‌ای محسوب می‌شد. واقعیت این است که هر روز در دنیا محصولات جدیدتری تولید و روانه بازار مصرف می‌شود و این محصولات، رقابت را برای فعالان صنعتی دشوارتر و نفس‌گیرتر می‌کند. به اعتقاد من باید این فرهنگ اشتباه بعضی از متولیان فرش دستباف یعنی جداسازی فرش دستباف و فرش ماشینی از همدیگر را اصلاح نمود. فرش دستباف و ماشینی باید در یک محل عرضه شوند و این امر هزینه‌ها را حداقل در بخش فروش کاهش می‌دهد. چه اشکالی دارد در فروشگاه‌های عرضه فرش دستباف، فرش ماشینی هم ارائه شود و یا در نمایشگاه فرش ماشینی، از فعالان فرش دستباف جهت حضور دعوت به عمل آید؟ چرا نمایشگاه‌های این دو بخش نباید همزمان با هم برگزار شوند؟ چرا از الگوی موفقیت مانند دموتکس بهره‌برداری نمی‌کنیم که فعالان فرش ماشینی و دستباف را دور هم جمع می‌کند تا تاجار فرش دستباف از غرفه‌های فرش ماشینی (و بالعکس) نیز

بازدید نمایند؟ چرا نمایشگاه‌های کفپوش مانمی‌توانند جهانی و بین‌المللی باشند؟ نمایشگاه فرش دستباف که همیشه جداگانه برپا می‌شود، نمایشگاه فرش ماشینی دو بار در سال آن هم به فاصله چندماه از یکدیگر برگزار می‌شوند تاجر بین‌المللی که زمان کافی در اختیار ندارد سه بار راهی ایران شود! چرا این رویداد مهم (نمایشگاه فرش ماشینی و دستباف) یک‌بار در سال و به صورت یکپارچه برگزار نمی‌شود؟ ایران در فرش ماشینی رتبه دوم و در فرش دستباف رتبه نخست دنیا را در اختیار دارد؛ پس چرا نمایشگاهی در خور و شأن این صنعت برگزار نمی‌شود؟ نگران چه هستیم؟ گرفتن بازار فرش دستباف توسط فعالان فرش ماشینی؟! این تفکر اشتباه است. مگر در دموتکس که فرش ماشینی و دستباف کنار هم قرار دارند، غرفه‌داران بازار یکدیگر را می‌ربایند؟ یعنی تاجار و بازرگانان قدرت تشخیص میان فرش ماشینی و دستباف را ندارند و ممکن است فرش ماشینی را به جای فرش دستباف بخرند؟!!!

چه بخواهیم و چه نخواهیم فرش ماشینی، جایگاه مناسب خود را در میان مردم کسب کرده است. صد سال پیش، خودروی بنز در دنیا رقیب چندان نداشت و خودرو برای انسان‌های خاصی تولید می‌شد و مصرف آن بسیار اندک بود اما در دنیای امروز می‌توان انتظار داشته باشیم تمام خودروها بنز مدل بالا و گرانبه باشند؟ طبعاً برای اقشار مختلف جامعه برحسب میزان درآمدشان، خودرو وجود دارد که قطعاً کیفیت بنز را ندارند اما به هر حال وسیله‌ای کارآمد برای گذران زندگی‌شان می‌باشد. براین اساس فعالان فرش دستباف هم باید بدانند جایگاه فرش دستباف ایران در دنیا همچنان رفیع، ارزشمند و کم‌نظیر است و هیچکس نمی‌تواند منکر این واقعیت شود ولی در جامعه ما اقشار کم‌درآمد نمی‌توانند فرش دستباف بخرند پس باید شرایطی فراهم شود تا بتوانند فرش ماشینی با کیفیت خوب و قیمت مناسب تهیه‌نمایند.

۴ مجموعه فرش فرهی و آقای فرش چگونه روزگار می‌گذراند و در این شرایط اقتصادی چه می‌کند؟

حال آقای فرش بد نیست! معمولاً مجموعه‌های بزرگ هزینه‌های ثابت و سنگین مانند اجاره بها، تبلیغات، حقوق و دستمزد پرسنل و ... دارند به همین دلیل طی دو

سال نخست راه‌اندازی مجموعه آقای فرش، هزینه‌های زیادی برای معرفی و تبلیغات آن تقبل کردیم، اما در سال جاری، شرایط بهتری را تجربه کردیم! فرش فرهی نیز همچنان به فعالیت خود ادامه می‌دهد و در شهرهایی که آقای فرش را راه‌اندازی می‌کنیم، فعالیت فروشگاه‌های فرش فرهی را متوقف نمی‌نماییم، طبعاً مشتریان ترجیح می‌دهند از یک مجتمع بزرگ فرش بازدید نمایند هم‌اکنون مجموعه آقای فرش در یافت آباد تهران و مجتمع پاژ مشهد فعال است و فرش دستباف و ماشینی در کنار هم عرضه می‌شوند؛ سوّمین مجموعه نیز در حکیمیه تهران راه‌اندازی خواهد شد.

۴ مطلب پایانی

یکی از نگرانی‌های بزرگ صنعت نساجی فقدان تضمین برای بسیاری از چک‌های مدت‌دار است زیرا آینده مشخص و روشنی مشاهده نمی‌شود. حدود یک‌سال پیش در مقاله‌ای اعلام کردم دو سال آینده شاهد رکود فرش ماشینی خواهیم بود که امسال این پیش‌بینی به وقوع پیوست و سال آینده شاهد رکود بیشتری خواهیم بود. تولیدکننده امروز با سیلی صورت خود را سرخ نگه می‌دارد و طی ۲۰ سالی که از فعالیت در صنعت نساجی سپری می‌شود، هیچ‌گاه سالی را به سختی سال ۹۶ مشاهده نکردم و هیچ سالی را به دشواری سال ۹۷ پیش‌بینی نمی‌کنم؛ بسیاری از تولیدکنندگان و فعالان صنعت نساجی، فعالیت و ظرفیت تولید خود را محدودتر خواهند کرد تا طبع نرخ بیکاری و معضلات اجتماعی نیز افزایش خواهد یافت.

مطلب پایانی این که نقش تشکلهای بخش خصوصی را در پیشبرد اهداف صنعتی کشور موثر می‌دانم. معتقدم که تعدد تشکلهای مشکل‌ها مشکلی ندارد و ایجاد تشکل جدید، مانعی برای فعالیت سایر تشکلهای به وجود نخواهد آورد. شاید بسیاری از صنایع ترجیح می‌دهند تشکل تخصصی خود را داشته باشند، وجود تشکلهای مختلف، نه تنها زیان ندارد بلکه به نفع تمام فعالان صنعتی است. اگر خواسته تولیدکنندگان و صنعتگران بصورت یکپارچه توسط تمام تشکلهای مرتبط از متولیان دولتی مطالبه شود قطعاً نتیجه به مراتب بهتری عاید صنعت خواهد شد، نکته مهم این است که تشکلهای در کنار هم به رفع مسائل و مشکلات بپردازند و درگیر رقابت‌های منفی و ناسالم با یکدیگر نشوند.